PŘÍLOHA 13

(Mikropetrografické popisy vzorků LgK z Těšetic-Kyjovic)

Označení vzorku:	Těšetice, antropomorfní část svodínské nádoby.
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, mírný sendvičový výpal
Povrch:	Místy malovaný
Ozvy:	Mírně zvonivé
Zrnitost:	Středně zrnitý.
Porosita:	5%
Pojivo:	Heterogenní
Mikrostruktura:	Výrazně paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, mikroklin, amfibol, epidot, biotit, rutil. Úlomky hornin: Kataklazity, metakvarcity, amfibolity, ruly, křemence, karbonáty.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,0 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je polozaoblený v některých případech až nevýrazně tabulkovitý, čirý někdy s výrazným polysyntetickým mřížkováním. - Plagioklasy bývají zřetelněji přeměněné, obvykle sericitizované, polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené místy i rozpraskané v produktech jejich přeměn se objevuje i epidot. - Amfiboly jsou hnědě zbarvené i zelené, sloupečkovité i ve tvaru nepravidelných úlomků, na některých jedincích je patrné tepelné ovlivnění podél štěpných ploch (zřetelné zhnědnutí). - Úlomky karbonátů jsou zaoblené. - Slídové minerály zastupuje výrazně převládající bezbarvý muskovit a tmavě hnědočerně zbarvený, pleochroický biotit. Biotit je však zastoupen velmi podružně.
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší než 700°C, usuzujeme podle výskytu karbonátů.

Označení vzorku:	Těšetice, tělo svodínské nádoby
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, mírný sendvičový výpal
Povrch:	Místy malovaný
Ozvy:	Mírně zvonivé
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	5%
Pojivo:	Heterogenní
Mikrostruktura:	Výrazně paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, mikroklin, amfibol, epidot, biotit, rutil. Úlomky hornin: Kataklazity, metakvarcity, amfibolity, ruly, křemence, karbonáty.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,0 mm, v některých případech zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je polozaoblený v některých případech až nevýrazně tabulkovitý, někdy čirý s výrazným polysyntetickým mikroklinovým mřížkováním. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou hnědě i zeleně zbarvené, pleochroické. Bývají sloupečkovité i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). - Úlomky karbonátů bývají zaoblené. - Ze slídových minerálů je dominantní bezbarvý jemně šupinkatý muskovit. Tento je vzácně doprovázen tmavě hnědočerně pleochroickým biotitem.
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší než 700°C, pokud vycházíme z přítomnosti úlomků karbonátů.

Označení vzorku:	T-1
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, jádro střepu šedé
Povrch:	Místy malovaný, zbytky červeného pigmentu
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	6%
Pojivo:	Homogenní až heterogenní
Mikrostruktura:	Výrazně letikulární v okrajových částech střepu, v centu slabě paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, biotit, mikroklin, epidot, amfibol, titanit, apatit. Úlomky hornin: Kataklazované amfibolové granodiority, metakvarcity, muskovitové břidlice, křemence, karbonáty.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou nejčastěji zeleně zbarvené, zřetelně pleochroické. Bývají protáhlé, i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). Vedle zelených amfibolů se vyskytují i amfiboly bezbarvé, nepleochroické. - V centrální částech střepu se objevují zaoblené úlomky mikritových karbonátů. - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen tmavě hnědočerně pleochroickým biotitem. U biotitu je patrná baueritizace. - Apatit je bezbarvý, nápadný dokonalým omezením. - Titanit se objevuje v podobě jemných střípkovitých zlomků. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše amfibolové granodiority)
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší než 700°C, pokud vycházíme z přítomnosti úlomků karbonátů a z tepelných změn projevujících se barevnou změnou podél štěpnosti u zelenohnědých amfibolů (hnědočervené lemy). Barevná změna je patrná pouze na okraji střepu, v centrálních partiích je zelený amfibol beze změn. Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Kataklazované granodiority by mohly dokládat, že jde o zvětralinový plášť dyjského masívu.

Označení vzorku:	T-2
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, jádro střepu hnědé
Povrch:	Místy malovaný, zbytky červeného pigmentu
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	6%
Pojivo:	Heterogenní
Mikrostruktura:	Slabě paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, biotit, mikroklin, amfibol. Úlomky hornin: Kataklazované amfibolové granodiority, metakvarcity, muskovitové břidlice, křemence, karbonáty, železité jemně zrnité pískovce, vápnité pískovce.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou nejčastěji zeleně zbarvené, zřetelně pleochroické. Bývají protáhlé, i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). Vedle zelených amfibolů se vyskytují i amfiboly bezbarvé, nepleochroické. - V centrální částech střepu se objevují zaoblené úlomky mikritových karbonátů. - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen tmavě hnědočerně pleochroickým biotitem. U biotitu je patrná baueritizace. - Apatit je bezbarvý, nápadný dokonalým omezením. - Titanit se objevuje v podobě jemných střípkovitých zlomků. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše amfibolové granodiority)
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší než 700°C, pokud vycházíme z přítomnosti úlomků karbonátů a z tepelných změn projevujících se barevnou změnou podél štěpnosti u zelenohnědých amfibolů (hnědočervené lemy). Barevná změna je patrná pouze na okraji střepu, v centrálních partiích je zelený amfibol beze změn. Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Kataklazované granodiority by mohly dokládat, že jde o zvětralinový plášť dyjského masívu. Stopy po uhelnatění organických látek.

Označení vzorku:	T-3
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, jádro střepu tmavě šedé
Povrch:	Malování povrchu není patrné
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	6%
Pojivo:	Heterogenní
Mikrostruktura:	Fluidální
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, biotit, mikroklin, amfibol,. Úlomky hornin: Kataklazované amfibolové granodiority, metakvarcity, muskovitové břidlice, křemence, karbonáty.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou nejčastěji zeleně zbarvené, zřetelně pleochroické. Bývají protáhlé, i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). Vedle zelených amfibolů se vyskytují i amfiboly bezbarvé, nepleochroické. - V centrální částech střepu se objevují zaoblené úlomky mikritových karbonátů. - Vedle úlomků vápenců je přítomen sekundární karbonát v pórech. - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je doprovázen rezavě hnědým, téměř nepleochroickým biotitem. Baueritizace biotitu je pokročilá. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše amfibolové granodiority)
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší než 700°C, pokud vycházíme z přítomnosti úlomků karbonátů Materiálové velmi podobný T- 1. Úlomky pískovců obdobného typu nalezneme u Tasovic. Kataklazované granodiority by mohly dokládat, že jde o zvětralinový plášť dyjského masívu. V porovnání se vzorkem T-1, kterému je látkově podobný, obsahuje poněkud vyšší podíl slídových minerálů, a to jak muskovitu tak biotitu. Stopy po uhelnatění organických látek.

Označení vzorku:	T-4.
Barva:	Světle hnědá vnější i vnitřní, jádro střepu šedé
Povrch:	Místy malovaný, zbytky barviv, rytí
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	6%
Pojivo:	Homogenní až heterogenní
Mikrostruktura:	Výrazně letikulární v okrajových částech střepu, v centu paralelní.
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, biotit, alkalické živce, epidot, amfibol. Úlomky hornin: Kataklazované amfibolové granodiority, metakvarcity, muskovitové břidlice, křemence, zelené břidlice.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou nejčastěji hnědozeleně zbarvené, zřetelně pleochroické. Bývají protáhlé, i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). Vedle hnědozelených amfibolů se vyskytují i amfiboly bezbarvé, nepleochroické. - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen tmavě hnědočerně pleochroickým biotitem. U biotitu je patrná baueritizace. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše amfibolové granodiority). Vedle nich jsou zastoupeny zelené břidlice a slídnaté břidlice.
Poznámka:	Teplota výpalu je kolem 700°C (stanoveno podle tepelných změn projevujících se barevnou změnou podél štěpnosti u zelenohnědých amfibolů -hnědočervené lemy). Barevná změna je patrná pouze na hnědozeleném amfibolu. zelené amfiboly jsou beze změn. Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Přítomny jsou relikty zuhelnatěných rostlinných zbytků. Kataklazované granodiority by mohly dokládat, že jde o zvětralinový plášť dyjského masívu.

Označení vzorku:	T-5.
Barva:	Světle hnědý, vnější šedá, jádro šedé
Povrch:	-
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	6%
Pojivo:	Heterogenní
Mikrostruktura:	Paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, vzácně biotit, alkalické živce, epidot, amfibol, apatit Úlomky hornin: Kataklazované amfibolové granodiority, metakvarcity, slídové břidlice, křemence (?), mylonity, sericitové břidlice.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou nejčastěji hnědozeleně zbarvené, zřetelně pleochroické. Bývají protáhlé, i ve tvaru nepravidelných úlomků. Na některých jedincích pozorujeme i tepelné ovlivnění, zejména podél štěpných ploch (zhnědnutí). - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen tmavě hnědočerně pleochroickým biotitem. U biotitu je patrná baueritizace. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše amfibolové granodiority). Vedle nich jsou zastoupeny zelené břidlice a slídnaté břidlice.
Poznámka:	Teplota výpalu je kolem 700°C (stanoveno podle tepelných změn projevujících se barevnou změnou podél štěpnosti u zelenohnědých amfibolů -hnědočervené lemy). Barevná změna je patrná pouze na hnědozeleném amfibolu. zelené amfiboly jsou beze změn. Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Přítomny jsou relikty zuhelnatěných rostlinných zbytků. Kataklazované granodiority by mohly dokládat, že jde o zvětralinový plášť dyjského masívu.

Označení vzorku:	T-6
Barva:	Světle hnědý, vnější šedá, jádro šedé
Povrch:	-
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	7%
Pojivo:	Homogenní
Mikrostruktura:	Nevýrazně paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, vzácně biotit, alkalické živce, epidot, amfibol. Úlomky hornin: Kataklazované a biotitové granitoidy, metakvarcity, křemence?, mylonity, zelené břidlice.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Amfiboly jsou světlezeleně zbarvené nebo bezbarvé - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen hnědým pleochroickým biotitem. U biotitu není patrná baueritizace. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše biotitové granodiority). Vedle nich jsou zastoupeny zelené břidlice a metakvyrcity.
Poznámka:	Teplota výpalu je nižší 500°C (stanoveno podle baueritizace biotitu). Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Kataklazované granitoidy by mohly dokládat zvětralinový plášť dyjského masívu.

Označení vzorku:	T-7
Barva:	-
Povrch:	Rytý
Ozvy:	Duté
Zrnitost:	Středně zrnitý
Porosita:	5%
Pojivo:	Výrazně heterogenní
Mikrostruktura:	Paralelní
Modální složení směsi:	Křemen, muskovit, plagioklas, vzácně biotit, alkalické živce, epidot, apatit, zirkon, amfibol, granáty. Úlomky hornin: Aplity, kataklazované biotitové granitoidy.
Mikropetrografický rozbor:	- Křemen je poloostrohranný až ostrohranný 0,1-1,5 mm, v některých případech undulózně zháší. - Mikroklin dosahuje velikosti až 2 mm, je poloostrohranný v některých případech až tabulkovitý. Bývá čirý se smouhovitým až výrazným mikroklinovým mřížkováním. Obvykle je dobře patrná štěpnost. - Bezbarvé amfiboly v pojivu. - Granáty jso střípkovité, bezbarvé s výrazně vystupujícím reliéfem - Výrazně přeměněné, sericitizované místy i epidotizované plagioklasy jsou polysynteticky zdvojčatěné, nepravidelně omezené, místy rozpraskané. - Ze slídových minerálů převažuje bezbarvý jemně šupinkatý muskovit, který je součástí pojiva. Tento je vzácně doprovázen hnědým pleochroickým biotitem. U biotitu není patrná baueritizace. - Mezi horninovými úlomky výrazně převažují kataklazované až mylonitizované granitoidní horniny (nejspíše biotitové granodiority). Vedle nich jsou zastoupeny zelené břidlice a metakvyrcity.
Poznámka:	Teplota výpalu je cca 700°C (stanoveno podle baueritizace biotitu). Surovina byla nedokonale homogenizovaná, patrné jsou polohy jílů bez přídavku ostřiva. Kataklazované granitoidy by mohly dokládat zvětralinový plášť dyjského masívu.